

handlede Interesser, idet Kredsen af de angrebne kan være saa stor eller saa ubestemt (Trossamfund, Racer m. v.), at Angrebet umulig kan forstaas som ærekrænkende for alle Personer indenfor Kredsen uden Indskrænkning.

Til § 266 b.

Efter den nugældende Lovgivning kan den, der fremsætter usande Oplysninger om en anden Person, kun straffes, naar Oplysningerne maa anses for ærekrænkende. Hvis Oplysningerne skader den, de vedrører, i økonomisk Henseende, kan der blive Tale om Erstatningsansvar, men hvis noget økonomisk Tab ikke kan paavises, har man intet Retsmiddel mod den, der fremsætter de usandfærdige Udtalelser. I Almindelighed kan dette heller ikke være særlig betænkeligt, idet den, de urigtige Oplysninger vedrører, maa kunne henvises til at berigtige dem; hertil sigtende Bestemmelser er med Hensyn til trykte Skrifter i et vist Omfang optaget i Lov om Pressens Brug. Hvor det imidlertid ligefrem drejer sig om en Forfølgelse af en Person ved offentlig at udsprede bevidst usandfærdige Oplysninger om ham, der er egnede til at skade ham i Offentlighedens Omdømme, finder man det paakrævet, at Straffelovgivningen yder Beskyttelse.

Til § 267.

Efter Justitsministeriets Formening maa de i Straffeloven indeholdte Bestemmelser om Ærefornærmelser paa flere Punkter anses for mangelfulde. En Injurielovgivning maa paa den ene Side ikke unødigt vanskeliggøre Kritik af Personer eller Myndigheder, men paa den anden Side maa Straffebestemmelserne være saadanne, at Fremsættelse af uberettigede Ærefornærmelser saa vidt mulig hindres, eller i hvert Fald saaledes, at den med Urette fornærmede har Adgang til ved Domstolene at faa fuld Oprensning.

Bestemmelsen i § 267, Stk. 1, i den nugældende Straffelov lider af den Mangel, at der for de i denne Bestemmelse omhandlede saakaldte Ringeagtsytringer kun kan idømmes Straf af Bøde, selv naar der foreligger de i Stk. 3 omhandlede skærpene Omstændigheder. Da Bøden endvidere skal sættes i Forhold til Fornærmerens økonomiske Forhold, og disse som oftest er særdeles ringe, ser man Gang paa Gang, at offentlig Fremsættelse af en Række endog særdeles grove Ærefornærmelser, kun medfører Straf af ret smaa Bøder. I Særdeleshed i Gentagelsestilfælde, og hvor det drejer sig om ligefrem Forfølgelse med Skældsord, forekommer det ganske ubegrundet, at Friheds-

straf ikke kan anvendes. Den nugældende Straffelov er ogsaa paa dette Punkt i Modstrid med Straffeloven af 1866, hvorefter Straffen for Ringeagtsytringer kunde stige til simpelt Fængsel indtil 6 Maanedere. Ligeledes hjemler den i Norge gældende Straffelov Adgang til at anvende Frihedsstraf i Tilfælde af Fremsættelse af Ringeagtsytringer.

For at afhjælpe denne Mangel foreslaar man, at Paragraffens Stk. 1 og 2 slaas sammen, saaledes at der fremtidig ogsaa overfor Ringeagtsytringer kan anvendes Straf af Hæfte indtil 1 Aar.

I Straffelovens § 121 er der foreskrevet Straf for den, som med Haan, Skældsord, eller anden fornærmelig Tiltale overfalder nogen, der handler i Medfør af offentlig Tjeneste eller Hverv, under Udførelsen af deres Tjeneste eller Hverv eller i Anledning af samme. Denne Bestemmelse forudsætter et „Angreb“ rettet direkte mod den paagældende enten ved mundtlig eller skriftlig Tiltale. Fremsættes der iøvrigt Fornærmelser mod en Tjenestemand i Anledning af Udførelsen af hans Tjeneste, kan kun de almindelige Regler om Ærefornærmelser finde Anvendelse.

I hvert Fald hvor det drejer sig om de i Forslagets § 119, Stk. 2, omhandlede Tjenestemænd, kan et ærefornærmende Angreb i Anledning af den paagældende Tjeneste være af ligesaa strafværdig Karakter som de Angreb, der rammes af Straffelovens § 121. Man foreslaar derfor, at Straffen for Ærefornærmelser mod de i Forslagets § 119, Stk. 2, omhandlede Personer i Anledning af deres Tjeneste eller Hverv, kan forhøjes med indtil det halve og under skærpene Omstændigheder stige til Fængsel i indtil 6 Maanedere.

En noget tilsvarende Bestemmelse haves i Norge, jfr. § 247, Stk. 2 i Straffeloven af 22. Maj 1902.

Til § 267 a.

Fra forskellig Side har det været hævdet, at der indenfor bestemte Omraader eller Kredse, f. Eks. indenfor det politiske Liv, maa gælde en udvidet Ytringsfrihed, saaledes at Udtalelser, der indenfor andre Omraader vel maa betegnes som Ærefornærmelser, ikke er straffbare, naar de bliver fremsat indenfor det paagældende bestemte Omraade. Da Domstolene til Tider synes at have været inde paa saadanne Betragtninger om en udvidet Ytringsfrihed, bl. a. ved Anvendelsen af et Begreb som „politisk Ytringsfrihed“, finder man det rettet i Straffeloven at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at det ikke